

Elders bekeken...

Beste Desselaars, ik heb een vraag voor jullie. Zijn jonge en knappe politici ook op voorhand de beste? Hmm, ik ben geneigd te zeggen van niet. Hugo Draulans is daarvan voor mij het levende bewijs.

Door de mediatisering van de politiek is een gezicht belangrijker geworden. Politici worden beoordeeld op hun uiterlijk maar of ze daadwerkelijk ook goeie politiek bedrijven, dat moeten we maar afwachten. Ik vertel hier geen leugen als ik stel dat verkiezingen op dit moment vooral gewonnen worden door de dames en heren met het meeste charisma. Denk maar aan het kontje van Wouter Bos in Nederland, de bevallige lach van Freya en het gespeeld jeugdig enthousiasme van Somers of Anciaux. De mooie jonge vrouwen en de frisse, jonge babbelaars worden immers gemakkelijker uitgenodigd in talkshows, verschijnen rapper in kranten of tijdschriften. De verpakking is belangrijker dan de inhoud. Alles moet aanslaan. Mensen moeten leuk zijn om te zien of te horen.

Zonder charisma haal je het dus niet. Maar charisma zit volgens mij niet alleen in het kontje. Hugo Draulans zal het mij niet kwalijk nemen als ik hem hier niet tot de tien mooiste en de meest sexy Desselaars reken. Maar laat ons eerlijk zijn, hij kent wel het vak. Hugo is enorm verdienstelijk geweest voor onze gemeenschap en op z'n zeventigste geeft hij nog altijd in zijn kenmerkende stijl inhoud aan de Desselse politiek.

Zijn rechtstreekse en bij wijlen provocerende manier van spreken, zijn kritische kijk, zijn analyses, zijn dossierkennis, ... hij heeft het allemaal. En of Hugo je nu ligt of niet, je kan moeilijk ontkennen dat hij de zaken altijd oprecht, geloofwaardig, verstandig en principieel juist gebracht heeft. Waar de nationale leiding van de meeste partijen, VLD en sp.a op kop, vooral een verjonging doorvoeren, is de N-VA fractie in Dessel dan ook maar wat blij om Hugo nog altijd in hun rangen te hebben.

Moraal van mijn verhaal: wat minder Freya en wat meer Hugo! We zouden er allemaal beter van worden.

Roger Van Dessel
rogervandessel@fastmail.fm

Hugo Draulans 70 jaar

Deze Betrokkenheid staat volledig in het teken van de zeventigste verjaardag van Hugo Draulans. Hugo was gedurende decennia onze Desselse lijsttrekker. Hij is al 33 jaar gemeenteraadslid, was 6 jaar burgemeester en 12 jaar eerste schepen. Daarnaast was hij 17 jaar lid van de Antwerpse provincieraad en zetelde 3 jaar in de Senaat. Verschillende mensen, van verschillende politieke gezindheden, leverden zonder medeweten van Hugo hun bijdrage, waarvoor onze hartelijke dank!

Hugo met Dirk Draulans op 11 juli-viering 2002.

Beste Hugo,

Ik weet dat je niet graag in de kijker loopt, dat je liever in stilte werkt, weg van spots en media-aandacht. Een politicus voor wie de inhoud altijd primeerde op de verpakking. Toch vonden wij het opportuun en noodzakelijk om deze Betrokkenheid volledig aan jou te wijden. Die eer heb je dubbel en dik verdiend.

Aan zeventig jaar worden op zich heb je misschien niet veel verdiensten, maar wel aan de manier waarop je die invulde. Je jarenlange inzet, tot op de dag van vandaag, voor de gemeenschap en voor Dessel in het bijzonder maken dat wij je verjaardag niet zomaar kunnen laten voorbijgaan.

Van in 1964 zet je het Vlaams-nationalisme op de politieke kaart in Dessel. Je hebt dat altijd inspirerend, oprecht en met de grootste toewijding gedaan. De kernslogan van de Volksunie: sociaal en federaal, was je op het lijf geschreven. Je leefde en handelde ernaar. Diegenen die je beter mochten leren kennen, konden dit ervaren.

Je bent ook steeds loyaal gebleven. Je hebt op een bepaald moment (verkiezingen 1994) de fakkel aan mij doorgegeven waardoor ik de kans kreeg burgemeester te worden. Je deed dat zoals alleen groten dat kunnen. Je gaf mij de kans en de ruimte om het op mijn manier te doen, terwijl ik ook altijd op je steun mocht rekenen: nooit gedwongen, altijd even spontaan als was het een vanzelfsprekendheid. Het lijkt zo normaal, maar het is niet zo. Integendeel, weinigen is het gegeven.

Voor al die inzet, voor al je bijdragen, wil ik jou, Elly, kinderen en kleinkinderen in naam van N-VA Dessel dan ook hartelijk danken. En dat we nog lang mogen samenwerken!

Kris Van Dijck
Fractieleider gemeenteraad
Vlaams volksvertegenwoordiger

Uit het N-VA verkiezingsprogramma van 8 oktober 2000:

"N-VA hecht veel belang aan de mentaliteit waarmee haar mandatarissen hun opdracht benaderen. Naast een degelijke inzet wordt het politieke optreden gekenmerkt door een open en democratische mentaliteit."

NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE

Hugo werd geboren in Dessel op 9 januari 1934. Hij volgde humaniora aan het Sint-Jan Berchmanscollege in Mol en studeerde daarna tandheelkunde in Leuven waar hij afstudeerde in 1962. Tijdens zijn studententijd werd Hugo actief in de Vlaamse beweging als lid van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) en in Dessel van de Kempische Rodenbachbonden (KRB). Vrij spoedig engageerde hij zich in de Volksunie. Bij de verkiezingen van 1965 werd hij verkozen tot provincieraadslid (1965-1982) en bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1970 werd Hugo gekozen in de Desselse gemeenteraad. Twaalf jaar lang was hij er oppositieleider. Na het plotse overlijden van Wim Jorissen in 1982, volgde Hugo hem op in de Senaat. Een mandaat dat hij uitoefende tot 1985. Ondertussen had Hugo de gemeenteraadsverkiezingen van 1982 overdonderend gewonnen, waardoor de Volksunie met zeven gekozenen voor de eerste keer de grootste partij van Dessel werd. Hugo werd dan ook terecht burgemeester. Het werd een tijd van besparingen. Dessel was verlieslatend om zes jaar later terug gezond te zijn. De basis was gelegd voor de toekomst. Na zijn burgemeesterschap werd Hugo twaalf jaar eerste schepen naast achtereenvolgens burgemeester Marc Blancquaert en burgemeester Kris Van Dijck. Hij maakte aldus 18 jaar lang deel uit van het Desselsschepencollege. Sinds de oprichting van Stola in 1999 neemt Hugo er als voorzitter van de Raad van Beheer de dagelijkse leiding in handen.

Hugo met Freddy Decamps op zijn afscheidsviering.

Ik herinner mij nog zeer levendig mijn eerste contact met de toenmalige burgemeester Hugo Draulans. Niras had aan de regering een plan voorgesteld om van de N.V. Belgoprocess haar operationele partner te maken en bijgevolg van de site van het ter ziele gegane Eurochemic de centrale plaats te maken waar het Belgische kernafval op een ordentelijke manier beheerd zou worden. Vergeet niet dat wij toen, midden jaren tachtig, volop in de Transnucleaircrisis zaten. De toenmalige directeur-generaal van Niras, dhr. Detilleux, had mij opgedragen deze taak op mij te nemen. Ik had voor mezelf al uitgemaakt dat, om te slagen, een open en wederzijdse dialoog met de plaatselijke overheden onontbeerlijk was. En zo bevond ik mij op een mooie dag in het bureau van de burgemeester, dhr. Hugo Draulans, om hem onze plannen uit de doeken te doen, en ook - en misschien wel vooral - om met hem de basis te leggen van een wederzijdse communicatie. Van dat gesprek is mij altijd bijgebleven dat ik te doen had met een man met gezonde argwaan, maar die bereid was de andere volop de kans te geven, zolang hij het vertrouwen niet beschaamt. Dat was vrij moedig van hem, wetende wat de reputatie van geheimdoenerij van de kernsector op dat ogenblik was. En zo is, dankzij Hugo, en boven de partijgrenzen heen, een dialoog op gang gekomen tussen de plaatselijke overheid in de brede zin en diegenen die wettelijk belast waren het kernafval in alle veiligheid te beheren. En die dialoog heeft zich in de daarop volgende jaren verder uitgediept met zijn opvolgers, waarbij hij altijd is blijven duwen en trekken om die eerste kar die wij samen hadden geladen, in beweging te houden.

Wij waren het uiteraard niet altijd eens en er waren ook periodes van crisis in het afvalbeheer, dat in de jaren negentig zo dikwijls het voorwerp was van emotionele reacties en politiek opportunisme. Maar Hugo zei altijd rechtuit wat hij ervan dacht en ik deed hetzelfde met hem, wat in de loop der jaren tot een soort positieve stilzwijgende medeplichtigheid heeft geleid in de manier waarop de problemen werden aangepakt en opgelost. Hugo bleef door de jaren heen ook de constante factor in de relaties en de communicatie tussen de plaatselijke en regionale overheden enerzijds en Niras/Beloprocess anderzijds. Daardoor heeft hij ongetwijfeld een bepalende rol gespeeld in de weg naar de werkbare relaties die nu bestaan tussen de betrokken partijen.

Ik wens hem nog het allerbeste toe in zijn verder leven, dat ongetwijfeld zeer actief zal blijven, zelfs al zal de aard van die activiteiten evolueren.

Freddy Decamps
Vorig directeur-generaal NIRAS

Hugo, houden zo!

Het is nog maar een viertal jaren dat ik Hugo meer en beter heb mogen leren kennen. Voorheen liepen onze beroeps - en andere wegen te ver uiteen om mekaar te ontmoeten, laat staan samen te werken. Bij de oprichting van Stola-Dessel werd ik door Hugo, voorzitter van de Raad van Beheer, gevraagd om voorzitter te worden van de werkgroep Lokale Ontwikkeling. Die vraag verraste mij, maar er zat vertrouwen achter en het werd de start van een heel goede samenwerking binnen en voor Stola. Hoewel Hugo er goed op waakt dat de activiteiten van Stola binnen de opdrachten en bevoegdheden blijven, trekt hij de zaken niet naar zich toe en ziet hij zijn voorzittersfunctie - een opdracht die hij op zich neemt als vrijwilliger - duidelijk niet als "iets dat er bij komt". Hij stimuleert waar nodig en coördineert het geheel op een soepele, democratische wijze, met oog en respect voor de gemaakte afspraken en de meningen van zijn gesprekspartners. Hoewel de scheidingslijn tussen politiek en Stola soms haardun was en is, is hij er in geslaagd de partijpolitieke gegevens en spanningen buiten de werking van Stola te houden en verder te doen, ook als het toch wel wat moeilijk was. Tijdens en door de werking van Stola heb ik Hugo mogen ervaren als een pleitbezorger voor een "betrokkenheid" (waar heb ik dat nog gehoord?) van zoveel mogelijk mensen en organisaties: de "participatieve democratie". Daarenboven en tenslotte is mij ook sterk opgevallen dat Hugo bijzonder veel respect heeft voor de vrijwilligers, de mensen die zich gratis, belangeloos, voor niets, inzetten voor de gemeenschap. Kortom: mijn samenwerking met Hugo was voor mij een heel bemoedigende ervaring. Je verwacht die openheid, die ontvankelijkheid, die waardering, dat vertrouwen en vrijwilligersengagement niet meteen van iemand van 70 jaar die al heel veel politieke watertjes doorzwommen heeft. Heel vaak denken die lui dat ze de wijsheid in pacht hebben, maar niets daarvan bij Hugo. Het geheim? Hugo is innerlijk wat hij ook uiterlijk is: jonger dan de geboortedatum doet besluiten. Ook mee met de tijd, realist én idealist met een positieve ingesteldheid. Houden zo Hugo, nog heel veel jaren!

Frans Dumoulin

Voorzitter.

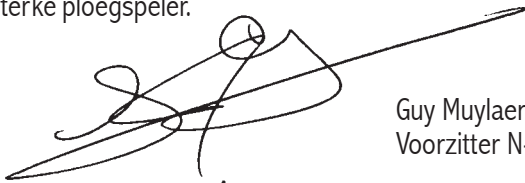
Hugo Draulans is meer dan 15 jaar voorzitter geweest van de Koninklijke Fanfare De Eendracht. Op dit ogenblik is hij ere-voorzitter. Bij de fanfare kijken de muzikanten en de leden van het bestuur met dankbaarheid terug naar de periode dat Hugo voorzitter was.

In de eerste plaats omdat hij bleef nadenken als er werk aan de winkel was en in een vereniging is er altijd wel iets te doen. De leden van De Eendracht herinneren zich dat Hugo de oplossingen voor de problemen niet te ver ging zoeken. Wie het hoofd koel houdt, ziet meestal in dat de oplossing voor de hand ligt. Hugo heeft zijn fanfare altijd met hart en ziel verdedigd. Deze houding heeft ervoor gezorgd dat het muziekschip altijd is blijven varen, ook als het wat moeilijker ging.

Het zou niet moeilijk zijn om uit de periode van Hugo's voorzitterschap anekdotes te vertellen die de hierboven beschreven eigenschappen onderstrepen. Eén voorbeeld aanhalen zou als illustratie te weinig blijken. Alle anekdotes opsommen, zou te ver leiden en het dankwoord langdradig, zelfs oppervlakkig, laten klinken. Een woord van dank wordt beter kort gehouden. De bliken van dankbaarheid klinken dan oprechter en de kern van de zaak wordt niet uit het oog verloren: dankbaarheid, waardering en respect, daar gaat het uiteindelijk om. De muzikanten en het bestuur van de Koninklijke Fanfare De Eendracht danken u, Hugo, voor de jarenlange inzet en sympathie voor de vereniging die toch vele Desselaars na aan het hart ligt.

Ploegspeler.

Succes heeft vele vaders, het is een waarheid als een koe. Maar omdat politiek een groepswerk is, is het vaak moeilijk successen toe te schrijven aan één persoon. In de achttien jaar dat Hugo beleidsverantwoordelijkheid droeg in Dessel was hij een echte ploegspeler, droeg steeds zijn verantwoordelijkheid in het college en nam zelf initiatieven waarbij hij de anderen mee vooruit stuurde en de kwaliteit optilde. Meermaals was hij in vastgelopen dossiers de ontmijner en de man, die op het gepaste moment het gepaste initiatief nam om het dossier in de goede richting te duwen. Hierbij streefde hij nooit persoonlijk succes of erkenning na. We zijn er echter van overtuigd dat zonder de inbreng van Hugo een aantal dossiers niet, minder snel of slechter zouden geëvolueerd zijn. We denken o.a. aan het gezond maken van de gemeentefinanciën, aan het tot stand komen van de belasting op nucleair afval, aan de aankoop van brouwerij Campina en de bouw van De Plaetse, aan de realisatie van de KMO-zone Stenehei, aan de bouw van de kleuterschool in Witgoor, aan de doortocht van Witgoor, aan de wegenwerken naar Brasel, aan het opstarten, in werkgroepen met de bewoners, van de vernieuwing van de doortocht van de provinciebaan,... Misschien is Hugo niet de vader van al die "successen", maar dan toch wel een ijzersterke ploegspeler.

Guy Muylaert
Voorzitter N-VA Dessel

Hugo met echtgenote Elly.

Goede vriend Hugo,

Straks zal je niet alleen 70 jaar worden, maar ook 25 jaar lid zijn van Taxandria. Het bestuur en de leden zenden je bij dit heuglijk gebeuren een hartelijke en welgemeende proficiat, ook aan hen die aan je zijde staan, Elly en je kinderen. Wij wensen dat je nog veel jaren tussen ons kan vertoeven in de Orde van den Prince. Toen de afdeling werd opgericht, was je één van de eerste leden. Een trouw lid ben je altijd gebleven: de afdeling kon op je rekenen. Het kon niet anders of je werd tot voorzitter gekozen, een taak die je niet alleen met de nodige ernst, maar ook met enthousiasme hebt waargenomen. Na 25 jaar lidmaatschap heb je het respect van ieder ander lid verdiend niet alleen voor je beginselvastheid, maar ook omdat je eerlijk en gedreven je mening verdedigt, omdat je reageert met milde humor, soms gekruid met zachte ironie wanneer iemand je mening niet deelt. Je brengt op de bijna natuurlijke wijze van de Kempenaar, de beginselen van vriendschap en verdraagzaamheid in de praktijk zoals het hoort in de Orde van den Prince. Hugo, wij zijn gelukkig je langs deze weg nog vele jaren vriendschap te kunnen toewensen.

Herman Goetschalckx
Orde van den Prince - Afdeling Taxandria

N-VA secretariaat:

Biezenstraat 28, tel/fax 014-37 24 54
e-mail: kris.vandijck@n-va.be
openingsuren:

elke werkdag van 9 tot 12 uur
spreekuur Kris Van Dijck:
maandag van 17 tot 19 uur of
na telefonische afspraak

VU: Guy Muylaert - www.n-va.be
Zandvliet 60 - 2480 Dessel.

*Zeventig worden is geen
bijzondere prestatie.
Als ik mijn adem had
ingehouden was het
niet gebeurd.*

Wim Kan